

Nilsson som god tvåa i tredje etappen. Vi minns när Nilsson startade i tävlingen. Då var han anspråkslös. Han förklarade då att han ingalunda gick med i tävlingen med tanke på att placera sig bland de främsta. Som jägare var han emellertid mycket intresserad av de idéer Jakt och jägare företrädde och ville därför bidra med sitt strå till stacken. Själv trodde han sig bara ha utsikter att erövra en "jumbolimpa", som han kallade det pris han kunde aspirera på och undrade om något sådant pris fanns. Vi tröstade honom med att var det så olyckligt, att han skulle placera sig som jumbo, så skulle vi se till att han fick sin "limpa". Nu är frågan om inte Nilsson kommer att placera sig bland de främsta. I sin senaste rapport till förbundsexpeditionen undrade han vart sjöfågeljägare efter östkusten tagit vägen. Nilsson, som själv är bleking till börden, ansåg att dessa om några borde ligga i bättre för JRF och tidningen med hänsyn till de senaste lagändringarna, som praktiskt taget inskränkt deras jakträtt till ett minimum. Vi låter frågan gå vidare till sjöfågeljägarna.

Till sist undrar vi om inte Valfrid Lignell, Kälarne och O. Gustavsson, Trödje, som i fjol placerade sig bland de främsta, ska vara med i år. Ännu är det inte för sent. I förra numret efterlyste vi Helmer Johansson, Linghed, och han har gett ett litet livstecken ifrån sig genom att inrapportera tre nya medlemmar.

Tredje etappens ställning framgår av denna lista:

	poäng
1) Waldemar Nordberg, Norrfors	182
2) Olof Nilsson, Umeå	66
3) Stig Arne Larsson, Älvdalsåsen	34
4) Anders Wikström, Dala-Brunnsberg	27
5) Ingemar Orest, Hävla	25
6) Thure Jansson, Rimbo	23
7) Kjell Fernerud, Åsele	16
8) Evert Fransson, Storuman	15
9) Bertil Lennerbäck, Stockholm	11
10) Tage Forsberg, Uppsala	10
11) Erik Hiswåls, Falun	8
12) Oskar Larsson, Segeltorp	7
13) Erik Backlund, Stockholm	5
14) Arne Carlberg, Vedum och Herbert Palmqvist, Linköping	4
15) Henry Källberg, Ensele och H. Östholm, Luleå	3
16) Evald Bjurström, Karlsbäck, Bertil Anöstam, Skyttorp samt Kjell Strandberg, Vännäs	2

VÅRDA JAKTEN

Asköviken från Kvarnberget

Fåglar i Mälardalen

Rede av skrattnäs

Mälaren är som bekant en av Sveriges största sjöar och i många av dess vikar råder ett rikt fågelliv. Hjälstaviken är utan tvivel en av de förnämsta och mest kända. Men Asköviken vars fågelliv här nedan skall skildras i korta drag, hör även till en av de förnämsta. På vikens södra sida ligger det vackra Tidöslottet omgivet av gamla eklundar och runt viken står kolvassen som en ogenomtränglig grön mur.

Närmar man sig Asköviken en tidig vårmorgon kan man på avstånd höra skrattnäsarnas skrän, likt ett brusande vattenfall i fjärran. Fast det börjar ljusna hörs rördromarnas bölande från de vidsträckta vassdjunglerna. På våren brukar alltid två eller tre rördromhanar böla, men om häckning äger rum har hittills ej kunnat konstateras. På blankvattnet ligger en flock sång- och knölsvanar, sångsvanen flyttar mot norr, medan knölsvanen häckar i viken. Från vår upphöjda plats på ett berg, kan vi se den bruna och blå kärrhöken kretsa över vassen. Den bruna är ganska talrik som häckfågel i viken, medan

den blå kärrhöken besöker trakten endast under flyttningen. Vi vandrar sakta ned mot båtplatsen, från ett alsnår låter svarthättan sina koltrastliknande toner flöda.

Vi lösgör båten från ankringsplatsen och rör ut på den spegelblanka viken. Från vassen hörs sothönsens skorrande och vattenrallens grymtande, då och då visar sig i vasskanten den käckä savsparven. Där vi rör fram lättar otaliga skaror av ånder från vattnet. Förutom gräsand, skedand, brunand, kricka och vigg, som häckar i viken, ser man stjärtand, bläsand, ärta och knipa. En flock småskrak slår ner i den bortre delen av viken med ljudligt plaskande; på flyttningen ser man här både storskrak och solskrak. Plötsligt blir det ett väldigt oväsen i den stora flocken av skrattnäsar. Anledningen är den snabbe pilgrimsfalken som ibland gör en blixervisit i viken.

Vi har nu rott runt viken och fastgör båten och går långsamt ut på strandängarna. Från den närbelägna skogen hörs en kattugglas hoande. Över

ängarna tumlar tofsviparna omkring och ibland hörs någon storspövs flöjtande. Även småspöven ses tillsammans med en flock storspövar som flyttar i nordlig riktning. Ute på ett fält synes åtta stycken tranor graciöst kliva omkring, medan en större flock ljungpipare söker efter föda ett stycke därifrån. Ljungpiparen verkar vara mindre än de i verkligheten är bredvid de stora tranorna. Var man än går fram bland tuvorna kastar sig enkelbeckasiner upp framför fötterna och från luften hörs hannarnas parningsspel. Två dubbelbeckasiner kommer flygande över ängarna, det är numera en sällsynthet att få se dessa fåglar. Flockor och skogssnäppor, drillsnäppor, gluttsnäppor och grönbenor går sökande efter föda i gyttejölar bland tuvorna.

*

Våren tar snart slut och sommaren tar vid, det är nu tyst härnere vid viken. Som vita prickar synes skrattmåsar på sina reden i den gamla fjolmäsaren. Endast när någon rovfågel årsvassen. Endast när någon rovfågel eller annan inkräktare kommer inom deras utsedda koloniområde lättar de och deras skrån övergår till ett öronbedövande larm. Nu har Asköviken fått två nya innevägnare sedan vi var här i våras, det är dvärgmåsen och svarttärnan, två rariteter inom svensk fågelvärld. Även sävsångaren och rörsångaren har kommit och ur vassen ljuder deras underhållande musik. I alsnåren och på holmarna ruvar änderna på sina dunkransade reden och på en stångryssja ute i viken sitter några fisktärnor; dessa häckar på en holme strax utanför vikens mynning. Även fiskgjusen uppenbarar sig ibland inne i viken på sina fiskefärder. Ute på strandängarna lyser gulärlornas bröst i kapp med de gula svärdsiljorna.

*

När trädens löv har börjat gulna och hösten börjar göra sitt intåg, då börjar flyttfågeln att ställa sin färd mot söder. Befinner man sig vid Asköviken en höstmorgon, kan man ur den täta dimman, som ligger över viken, höra vadarflockarnas lockrop. Hela dagen passerar våra nordiska flyttfåglar revy, tranorna och sädgässens snöplogsformationer och vadarnas hopgyttrade flockar styr sin färd mot söder. Nu hör man ej längre skrattmåsar, ty dessa har försvunnit från viken, endast gråtrutens klagofyllda rop ekar över viken. En gråhäger kommer makligt flygande över vassen, där tornsvalor, hussvalor och backsvalor far omkring på jakt efter insekter. En labb synes kämpa sig

Kalvförbudet hävs till älgjakten?

Domänstyrelsen planerar kraftigare åtgärder för att nedbringa älgarnas skadegörelse till rimligare proportioner och håller f. n. på att undersöka stämningen ute i landet. Från älgskadenämnden i Östergötland har styrelsen därvid fått motta ett intressant förslag till kraftigare decimering av älgstammen, nämligen genom upphävande av kalvförbudet, ev. även genom förlängning av jakttiden med någon dag.

Där älgstammen är för talrik — och detta anses vara fallet i bl. a. Östergötland — är det ganska förklarligt, att man vill ha en decimering till stånd. Inom länets älgskadenämnd är man också enig om att det bör bli ökad avskjutning; frågan är endast hur denna ökning skall uppnås. Därvid konstateras, att de senare årens jaktlicenser inte utnyttjats på långt när. Enligt vad jägarna uppger har orsaken ingalunda varit den, att några älgar ej kunnat åtkommas; djur har man påträffat men mest kor med kalvar, som man av humanitära skäl ej velat fälla. Samma gäller vid den allmänna älgjakten, där jägarna också merendels drar sig för att bortskjuta moderdjuren från kalvarna. Största hindret för en mera märkbar ökning av avskjutningen är alltså gällande kalvförbud. Nämnden föreslår där-

fram i den hårda blåsten långt ute över sjön. En stor mörk rovfågel kretsar över vassen, det är fjällvråken som alltid passerar Asköviken under höstflyttningen.

*

Även vintertid har Asköviken mycket att bjuda en fågeläskådare. Då ser man ofta både havsörn och kungsörn kretsas över den isbelagda viken. En vadfågel sitter spanande efter rov i någon trädtopp och ibland ljuder gröngölingsrop från en ekdunge. I alsnåren flyger grönsiskor, bergfinkar, domherrar och gråsiskor omkring. Ibland brukar flockar av snösparvar hålla till på strandängarna. I rönnarna kalasar björktrastar och sidensvansar på fruktklasarna.

Här i viken trivs fåglarna och förökar sig och man får hoppas att viken inom en kort tid blir skyddad åtminstone för den alltmer påträngande sommarstugebebyggelsen, ty här finns ett stycke svensk natur som bör bevaras åt kommande generationer.

Sven-Olof Andersson.

Handskurna Träskulpturer

Dekorerede i flera färger.
Synnerligen lämpliga
presentartiklar.

Jägare

med grönutig kavaj,
grön hatt, pjäxor och
gevär, höjd c:a 21 cm.
kr. 16:50

Jägare

med grön hatt, skinn-
tröja, stövlar och ge-
vär, höjd c:a 16 cm.
kr. 12:—

Sportfiskare

med metspö,
höjd cirka 16 cm.
kr. 12:—

- JAKTLAGEN — JAKTSTADGA,
21 sid. .... kr. 1:50
HANDBOK FÖR JÄGARE,
202 sid., illustr. .... kr. 3:—
JAKT OCH VILLEBRÄD,
med många tricks och me-
toder, 240 sid., 26 bilder .. kr. 4:50
Stora Telegramboken, inneh. 1000 olika
telegram, kärnfulla festtal o. hyllningar,
128 sidor, kr. 3:—.

OSKAR SVENSSON,

Postfack 4062, avd. J, Stockholm 4.

för, att man för instundande höst på försök upphäver detta förbud. Därmed skulle vinnas, att avskjutningen blir mera jämnt fördelad på åldersklasser.

Om domänstyrelsen inte anser sig kunna gå med på kalvförbudets upphävande, föreslår älgskadenämnden alternativt en förlängning av den allmänna jakttiden.

Stockholmsavdelningens medlemmar

som ännu icke inbetalt sina avgifter, bedes omgående göra detta. Därigenom undviker Ni onödigt avbrott i tidsningsdistributionen. Har Edert inbetalningskort förkommit erhåller ni ett nytt genom att ringa 26 13 88. Avgiften kr. 15:— insättes å avdelningens girokonto 13 97 01.

Avdelningskassören.